

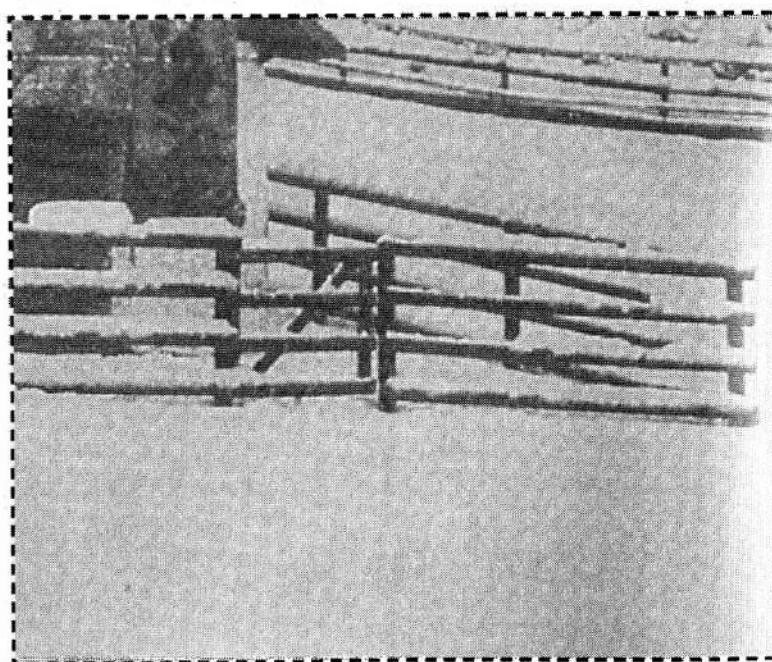
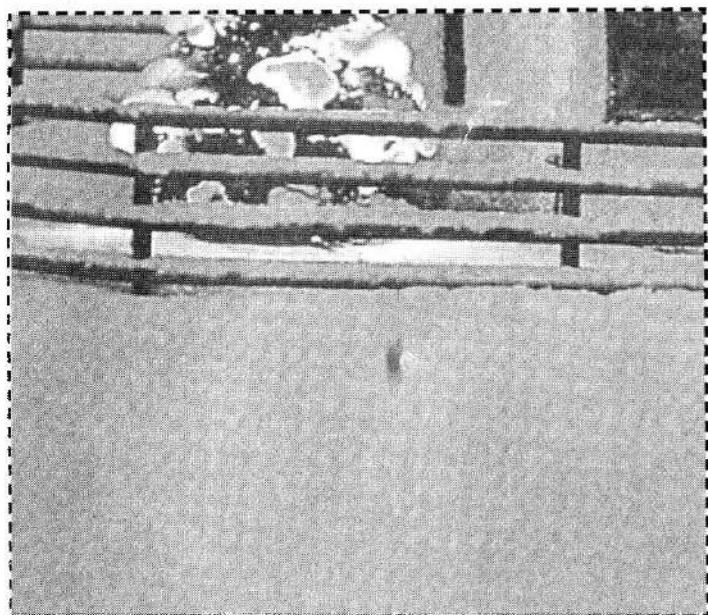
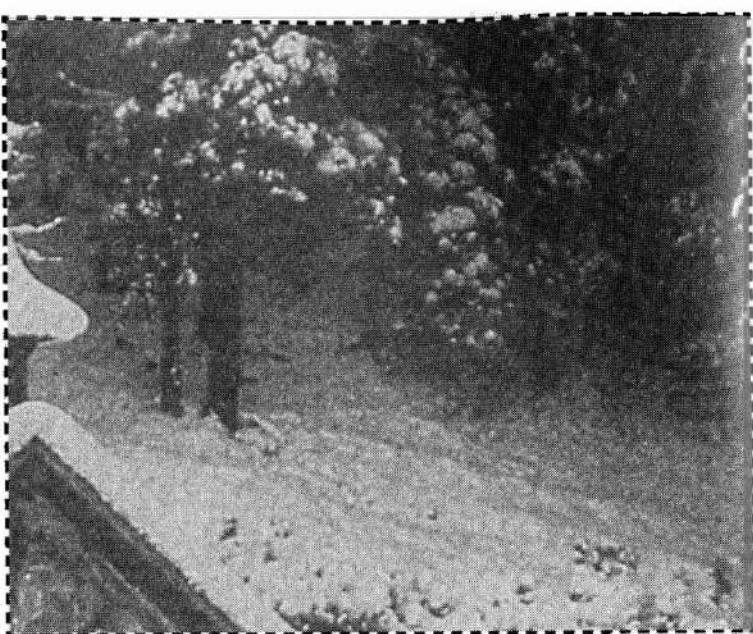
TAU

ISSN 1331 - 6109

LIST FRANJEVAČKE MLADEŽI

BROJ 4 • GODINA XI • PROSINAC 2003. • CIJENA 6 KN

Sretan Božić i
Nova godina!

Franjine riječi o rođenju siromašnoga kralja u malom gradu Betlehemu teku poput meda. A često je, kad je htio izgovoriti presveto ime ISUS, govorio slijnim žarom. Nazivao ga je Betlehemskim Djetešcem, a ime BETLEHEM je izgovarao poput ovce koja bleji. Usta su mu bila ispunjena glasom, ali još više slatkim osježajima. Kad bi spominjao Betlehemsko Djetešce ili izgovarao ime ISUS, sve bi obлизивao usne, jer je sretnim nepcem kušao i gutao slatkožu ove riječi.

uvodnik

Mili moji,

"Dolove i brijeđ, zabijelo je snijeg". Joj, jedva to čekam, mada se to može pretvoriti i u iščekivanje Godota jer bijela radost (tko zna što će sad zlobnici pomisliti) rijetko kad posjeti nas na rubu Provincije. Nego, još više čekam "Veselje ti navješćujem, puće krščanski...". Ma, ima li što ljestve od božićnoga vremena, zornica (čak i za mene Crnogorca koji se ustaje redovito nakon 10 sati) i svega što nam Božić nosi! Zato se već sa svima Vama radujem što nam je Gospodin dao tu milost da u rukama imamo Božićni broj TAU-a, kojim i pozdravljamo 2003. i dozivamo 2004. godinu.

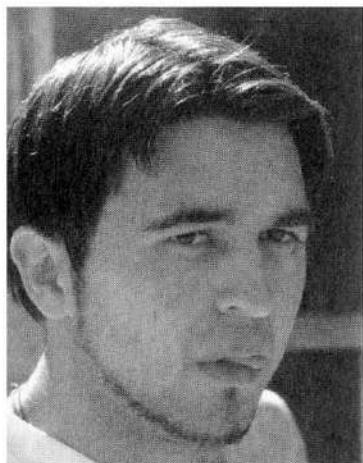
Kad nešto izdvajam, ispast će da to posebno favoriziram nauštrb drugih tema vrijednih nekoliko minuta Vaše pažnje. Naši vrijedni framašinovinari su si dali i ovoga puta mnogo truda, pa im jedino možete zahvaliti ako svaka stranica ovog TAU-a izblijedi od Vašega prelistavanja, što u prijevodu znači: ČITAJTE!!!

Sve Vas odreda volim i riječima našega novog provincijskog predsjednika Gorana Fruka pozdravljam:

"Želim vas sve poslati u Raj!"

Vaš

Sike

TAU - LIST FRANJEVAËKE MLADEŽI

List izdaje: Provincijska središnjica FranjevaËke mladeži Provincije sv. Ćirila i Metoda

Glavni i odgovorni urednik: Siniša Pucic

UredniËko vijeće: Marta Bogdan, Ana Fruk, Petar Horvat, Tomislava Kekez, Dora Novosel, Domagoj Petrić
GrafiËki urednik: Ivana Peković

Lektor: fra Petar Cvekan

Adresa urednistva: Kaptol 9, 10000 Zagreb, Hrvatska, tel./fax: 01/481-48-24, e-mail: tau-frama@net.hr
Broj ŋiro računa: 2484008-1101108180

Pretplata: Godišnja pretplata za 4 broja iznosi 24 Kn

Rukopisi i fotografije vracaju se u dogovoru s uredništvom

Tisak: Offset - Markulin / Lukavec

SADRŽAJ

4 MEDITACIJA

Totus tuus

6 REPORTAŽA

Kapitul
2003.

6

9 INTERVIEW

Nina Fedor

12 PREDSTAVLJANJE

Frama Zagreb-Kaptol

18 POVIJEST FRAME

Izvještaj
preživjelog
svjedoka

30 BIBLIJA

TAU 3

TOTUS TUUS SAV TVOJ

Dvije riječi, kratke riječi. Riječi ljubavi i povjerenja osobe koja ljubi i sve se u ljubavi predaje potpuno, cjelovito, bez pridržaja i do kraja.

Totus Tuus su skraćene riječi koje su postala slika, ikona predanja Majci Božjoj. Te riječi je uzeo kao svoje geslo papa Ivan Pavao II. od sv. Ljudevita Marije Grignion de Monforta: "Sav sam Tvoj i sve moje Tvoje je. Prihvatom te u svemu mojem. Daruj mi Svoje srce, Marijo."

Riječi; Totus Tuus, izgavaraju oci sina ili kćeri koje promatralju žene, u kojoj prepoznaju Majku. Majka koju promatramo, jest Majka Totus Tuus; sva Sinovljeva, potpuno predana njemu cijelim svojim bićem. Predana je njemu, što znači, u njegovoј je blizini, s njim je. S njim je od Betlehema do Nazareta, od

Nazareta do Jeruzalema, od Jeruzalema do Neba.

Riječi; Totus Tuus, osjećaju usne vjernih braće i sestara koji mole srcem poniznim. To su usne onih koji uče ljubiti Isusa Marijinim srcem i uče ljubiti Mariju Isusovim srcem. To su oni koji ma su usne i srce jedno, između kojih nema "ništa", nema prepreke, nema granice, kao što ni između Isusa i Marije nema prepreka, nema graniče.

Riječi; Totus Tuus, gledaju srca djece Božje koja čeznu za licem Majke. Čeznu za licem Majke koja je promatrala i promatra lice svoga Sina u betlehemske jasla, u nazaretskom domu, na jeruzalemском križu i u slavi Presvetoga Trojstva.

Majka Totus Tuus je žena koja veliča

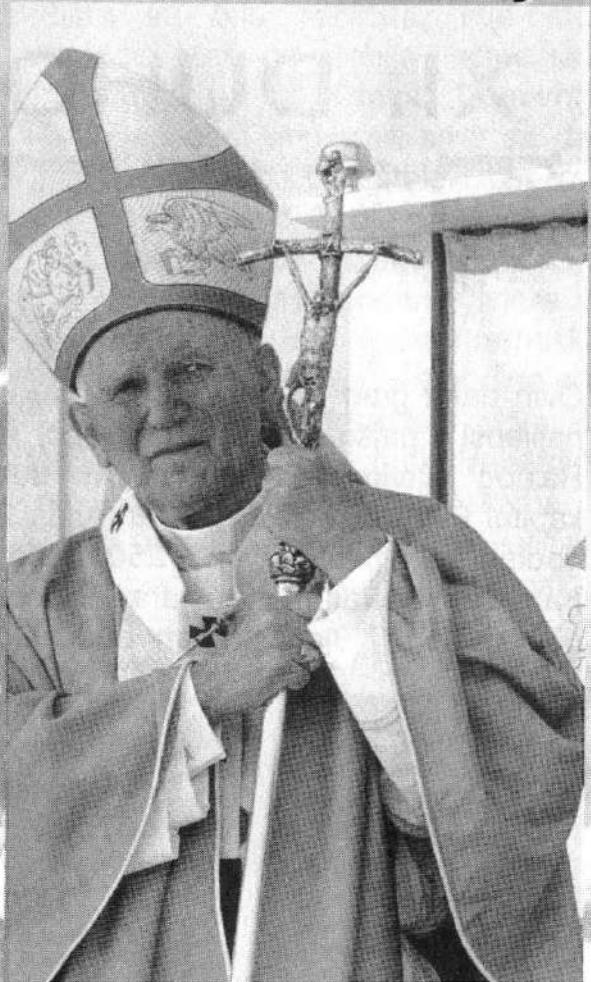

Gospodina zbog silnih djela koja Bog čini u njoj i po njoj.

Majka Totus Tuus cijelim svojim bićem i životom ispunja i ostvaruje riječi svoga Sina; "Ljubi Gospodina, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim." (Mt 22,37) Isus ponavlja riječ: "svim" koja upućuje na ljudsku cjelovitost, kršćansku potpunost, evanđeosku radikalnost i trijeznu bezpridržajnost pouzdanja i ljubavi koja se daje do kraja.

Kad kažemo; Totus Tuus, onda je to i riječ i život i osoba i onda duboko uranjamo u srce djelovanja jednoga te istog Otajstva.

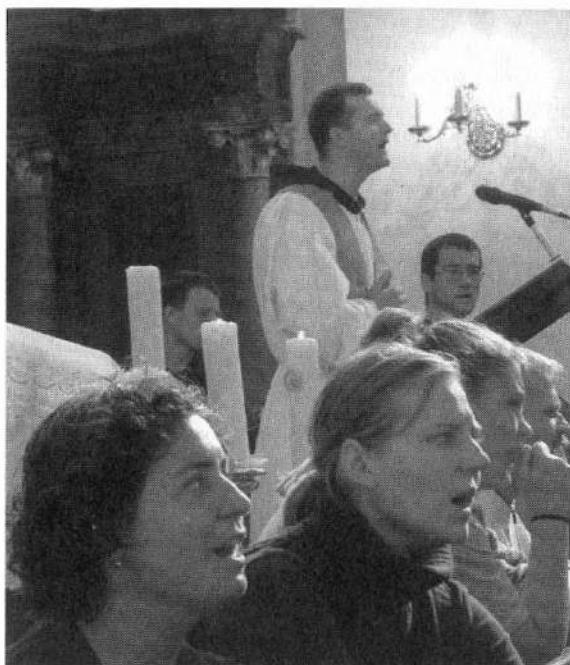
fra Goran Malenica

XI. DUHOVNI KAPITUL FRAME

Varaždin 26.-28. IX. 2003.

Ovih dana grad Varaždin je bio najvažniji, najlepši i najsretniji grad u Lijepoj našoj. Razlog takvim epitetima je XI. duhovni kapitul FRAME od 26. do 28. rujna 2003. godine. Okupilo se oko 250 duša, što framaša što fratara i sestara. Započeo je pod geslom: "Blagoslovjen budi, Gospo-

dine, koji si me stvorio!" (4 Čel 46), što je Klara izrekla na kraju svoga života. Da napomenem da se ove godine slavi 750 godina od Klarine smrti te smo na taj način posvetili ovaj XI. duhovni kapitul Klari i obljetnici njene smrti.

Program je bio, moglo bi se reći, ugodno popunjeno. Započelo je podnevnim okupljanjem oko stola na kojem je bilo, a što drugo nego grah! Tu bih odmah htio pozdraviti naše nove snage framaške kuhinje koji su stigli ravno iz klerikata Kaptola 9. Kad smo napunili želuce, podijelili smo se u grupe te se rasuli po gradu. To je bila prva prilika za upoznavanje nepoznatih framaša po grupa-

ma. Kao i uvijek, malo vremena, a toliko toga za ispričati, napraviti i podijeliti s drugima. Došao je i središnji trenutak dana - euharistija. Misu je predvodio naš pater provincialis, fra Lucije koji je bio, vidjelo mu se u očima, i više nego radostan zbog ovog trenutka koji je podijelio s nama. Takva je bila i propovijed, nadahnuta, usmjerena i poticajna. A kad je bio prinos darova, kad je naš fra Lucije u duetu s fra Vladom udario u def, sve je bilo jasno. Pomalo iscrpljeni od putovanja, novih faca i događaja trebalo se pobrinuti za tjelesnu snagu. Usljedila je večera i mali odmor. Poslije nije bilo spavanje već molitveno bdijenje koje je predvodio naš fra Marin. Kad smo već kod njega, ne znam jeste li primijetili kako je zamijenio fra Milana kod dirigiranja kroz euharistijska slavlja. Nije valjda da je naš Mile ostario??? Vratimo se bdjenju. Neke grupe su bile odabrane da čitaju iz Klarinog životopisa neke crtice koje su se uklapale u temu susreta. Kad je riječ o Klari, naglasak je na molitvi. Takođe je karaktera bilo bdjenje: sabranost, pjesma i duhovni nagovori. Polako iscrpljeni otišli smo na počinak u obližnju školu. Budenje je bilo ranije nego obično. Razlog: u školi se održavala nastava pa smo morali spremiti sve i izbrisati bilo kakve tragove koji upućuju da je u školi boravilo 250 framaša.

Dan je počeo doručkom i naravno - kavom! Da jutro bude potpuno, trebalo je zahvaliti Bogu, a to smo učinili molitvom časoslova koju je vodio fra Josip Vukoja. Slijedio je kratki program i središnje predavanje na temu ovog kapitula, a tu čast je dobio fra Dragec koji je oštrosno, jasno i glasno razjasnio sve u malo vremena, kako on to već zna. Pročitao nam je priču Phila Bosmansa po

reportaža

kojoj smo radili po grupama. Lijepo vrijeme tijekom čitavog vikenda, hvala Bogu,

Odredišta su bila različita, sve što Varaždin nudi; od groblja i staračkih domova pa do Drave. Duhovno obogaćeni pripremili smo se da se okupimo oko stola Gospodnjeg. Misno slavlje predvodio je fra Dragec. Kako je naše poslanje svjedočenje vjere i evangelja, na tipični framaški način bilo je tako i ove godine na trgu ispred franjevačke crkve u Varaždinu. Ni ovoga puta Varaždin nije bio pošteđen framaških pjesama i 250-ak osmijeha i glasova koji su veličali Gospodina i izazivali znatiželju Varaždinaca da se malo približe i nasmiju našoj ludosti i neopisivom veselju. Ukratko: ludo i nezabavno! Zahvalili smo Bogu na još jednom proživljenom danu i otišli na zadnji počinak, na sreću nikom nije bio zadnji u životu, već na ovom kapitulu. Dan je započeo uobičajeno: doručak, kava, Jutarnja. Nakon toga zajednički plenum i kratak rad po grupama, a onda i nedjeljna euharistija koju je predvodio fra Vlado Mustač, domaćin susreta. Misa je bila nadahnuta i zanimljiva. Slavlje se otegnulo i dugo nakon mise kako to uobičajeno bude. Nakon ručka slijedili su oproštaji, suzice i tome slično. Tako je završio XI. duhovni kapitol FRAME u Varaždinu. Ali prije kraja ove reportaže htio bih pohvaliti domaćine na odličnoj organizaciji (istina, škola je mogla biti malo bliže... šala!). Pa kako i ne bi bilo tako dobro kad imaju najstarijega, a time i najiskusnijeg framaša u cijeloj Europi pa čak i šire (fra Beki). Pozdravite nam Binga (za one koji ga ne znaju, psa koji je bio zatočen u onoj šupi zbog nas). I nadam se da ste primjetili projektor i laptop, reklo bi se, jedna novina na našim susretima. Al' sve su to sitnice koje pokazuju trud i želju domaćina da nam uljepšaju boravak u svome gradu. Uračunalo vam se u pravednost! Do godine u Sigetu!

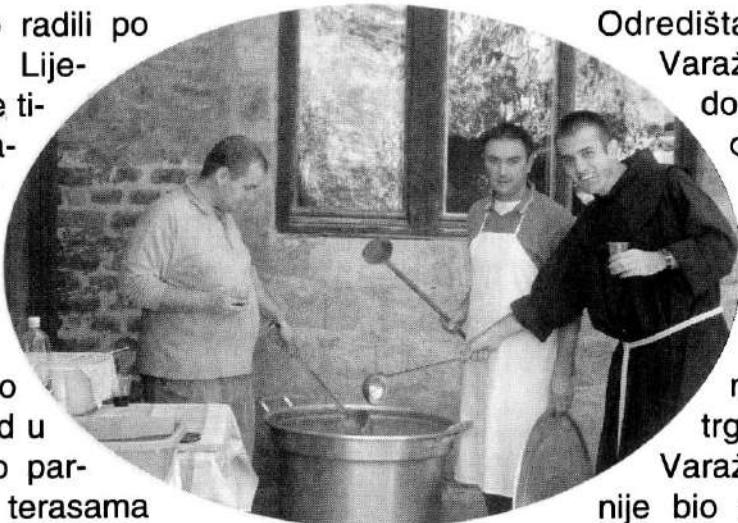
Mir i dobro!

Pero

omogućilo nam je rad u prirodi, po parkovima ili terasama kafića. Sve u svemu, vrlo plodonosno.

Opet ručak i jedan vrlo važan događaj za Provinciju: izborna skupština provincijskog vijeća FRAME. Okupili su se predsjednici i započeli s Izbornom skupštinom, a mi ostali smrtnici imali smo slobodno vrijeme za rekreaciju ili šetnju gradom. Nakon nekoga vremena pojavio se bijeli dim iz samostanskog dimnjaka. "Imamo predsjednika!" - vikali su oduševljeno i jednoglasno. Ne, ne! To je neka druga priča. Ipak smo mi framaši skromniji, kao što nas je naš Franjo poučavao. Sve je proteklo u miru bez nekih pretjeranih emocija. Tako je naš i vaš Sike svoju predsjedničku stolicu prepustio jednom Sigećaninu, Goranu Fruku znanom po kodnom imenu Džejms, koji je do sada bio provincijski vijećnik. Potpredsjednica je Vlatka, predsjednica Kaptolska. Ostali su vijećnici Rok, Ivona i Marta. Dobra ekipa, a? Vratimo se mi na naš kapitol. Grupe su bile podijeljene na one za akciju i kontemplaciju.

iskustva

Bila su to tri nezaboravna dana provedena u zajedništvu, a svaki je nosio radost što mogu i ja po prvi put biti dio tog susreta, što ponovno susrećem divne ljude s kojima onda zajedno u molitvi, svjedočenju i pjesmi susrećem Isusa. Bez obzira na to što je svaki trenutak bio novo iskustvo života s Franjom i Klarom, moram izdvojiti molitveno bdjenje koje je ostavilo najdublji trag u meni. Ono mi je pružilo mogućnost da u sebi tražim neke odgovore, da crpim snagu iz molitve te da budem sretna što me je Gospodin stvorio baš takvu kakva jesam. Na kapitolu sam u radu po grupama, na predavanjima, u bdjenju, akciji te slavlju euharistije mogla produbiti svoje duhovno iskustvo. Ono će me pratiti do sljedećeg susreta gdje ću to iskustvo i dalje nastojati nadograđivati.

**Ljubica Nedeljko,
Frama Čakovec**

U FRAMI sam već više godina i osjećam da mi je ona dala sve što je mogla. Kroz te godine trudila sam se da se naše mjesno bratstvo može prepoznati po plodovima koje sam i sama tkala u njegovu povijest. Jer, važno je živjeti u bratstvu i darivati sebe drugima. Tu se onda osjeti baš pravo bogatstvo zajedništva i međusobne bratske ljubavi. Najznačajnije je to izraženo i na provincijskim susretima, od kojih je zacijelo najproduhovljениji provincijski kapitol FRAME. Svake godine, premda bi možda i postojali razlozi zbog kojih nisam mogla doći, jednostavno bih stavila kapitol na prvo mjesto i potrudila se doći. Jedno od najljepših iskustava je zacijelo upoznavanje mnoge druge braće i sestara iz ostalih gradova naše Provincije. S njima se zajedno trudim ostvariti što čvršće prijateljske veze. Ostvareno zajedništvo nosim i svjedočim ga u svome životu. Svaki kapitol za mene je novo i posebno iskustvo. Mislim da mi je ovogodišnji, nažalost, zbog svih drugih obveza, bio i posljednji.

**Antonija Beljan,
Frama Karlovac**

Nina Fedor:

Prijateljstvo s Isusom!

1.) Nina, kako si došla na FRAMU i kako te FRAMA usmjeravala kroz život?

Na FRAMU sam došla jer sam još kao mala išla na Kaptol u crkvu. Ušla sam s grupom mlađih s kojima sam se viđala na misi. Još nisam išla u srednju školu. Otkrila sam da moram negdje početi. Počela sam upravo tu jer mi je franjevačka obitelj bila blizu, s franjevcima sam rasla odmalena. Bila sam jedna od prvih koji su krenuli kad je đani

počeo okupljati mlade. Za mene je usmjerenje u FRAMI bilo jako važno, prije svega zajedništvom, druženjem, prijateljstvom. A sve to je osobito raslo molitvom. Do tada sam živjela vjerom starijih, a tu sam počela doživljavati svoju osobnu vjeru.

2.) Kako je FRAMA izgledala kad si

krenula i kako se kasnije razvijala?

U početku to nije bila neka posebna organizacija. Sve je bilo u začetku, bilo nas je malo. S jedne strane to je bio manjak, a s druge strane nam je olakšalo povezivanje, a i fratri su nam bili jako bliski. Sve smo odlučivali zajedno. To je zajedništvo meni puno pomoglo, nisam ga nigdje drugdje nalazila (npr. u školi, prijateljima izvana). Ovo su zbilja bili moji pravi prijatelji koji su mi uvijek u ljubavi rekli što vide na meni, što osjećaju. Tu su bile zajedničke zornice, sjećam se kad smo farbali prostoriju. To je bilo toliko jednostavno, kao mala obitelj. Pa zatim Trsat, marš, svi ostali susreti koji su se razvijali tijekom pet godina koliko sam bila tu. Ono što uvijek kažem kad imam priliku pričati o FRAMI je to da me ona obilježila kasnije za ulazak u zajednicu sestre Elvire. Taj život u FRAMI bio je priprava za ono što se sada događa u mome životu, u mome odabiru, pozivu, prijateljstvu s Isusom. Jer FRAMA nam je puno pomagala u našemu međusobnom prijateljstvu. Znali smo se puno puta spontano dogovoriti da se pomolimo, s đanijem smo organizirali svoje mise subotom, odlazili na klanjanja. Ta improvizacija nas je upućivala na opuštenost života što mi danas puno znači.

3.) Je li te se dojmio neki konkretni događaj?

Jako su me se dojmila moja prva obećanja. To je bilo na mome prvom Trsatu ('95.). Bilo mi je na poseban način drago jer kao da

interview

sam obećala nešto što sam uvek u životu željela. Nama je priprema tjedan dana prije bila nešto posebno. Toga sam se posebno sjetila kad sam ove godine na Duhove dala u svojoj sadašnjoj zajednici svoje prve zavjete, jer sam na tim prvim obećanjima, a i u kasnijim obnovama osjetila ono što sam od malih nogu željela, potpunu vjernost Isusu. Bila sam uvjerenja da moram izabrati Isusa, a što će biti poslije - to sam znala da će mi Isus pokazati.

Puno puta se toga sjetim.

A druga stvar je bio moj prvi marš. Bila sam tada nova u svemu tome. Nakon toga sam zbilja redovito krenula na F R A M U . Tada nisam znala skoro nikoga, a opet smo svi bili kao jedno,

bez obzira što nas je bilo oko 130. Posebnost je bila u malim sitnicama, malim situacijama, primjerice kad su nam zagorjele zdjele a nije bilo vode i nismo ih mogli oprati. Ta jednostavnost me oduševila, to što smo svi radili, svi smo čistili, i fratri i mi.

4.) Idemo sad s FRAME na zajednicu u kojoj živiš sada. Možeš li nam nešto reći o njoj?

Sada se nalazim u zajednici koja se službeno zove Zajednica Cenacolo od Uskrsnuća. Osnovana je u Italiji, u Saluzzu pokraj Torina, 1983. godine. Osnovala ju je s. Elvira Petrozzi koja je bila redovnica talijanskoga ogranka sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog. Osnovala je tu zajednicu prvenstveno za pomoć ovisnicima, i svima mladima u poteškoćama. Prvo je bila samo

za alkoholičare, a kasnije se razvila za sve mlade koji se osjećaju izgubljenima, koji ne mogu pronaći svoj način života, ne znaju što bi te na kraju završe na drogi... Cijeli njihov život ih je zapravo vodio do toga. Zajednica može pomoći takvima mladima prije svega molitvom. Nema terapije, nema lijekova, nema psihološke pomoći. Kroz posljednje četiri godine osnovan je redovnički ogrank koji prihvata mlađe što

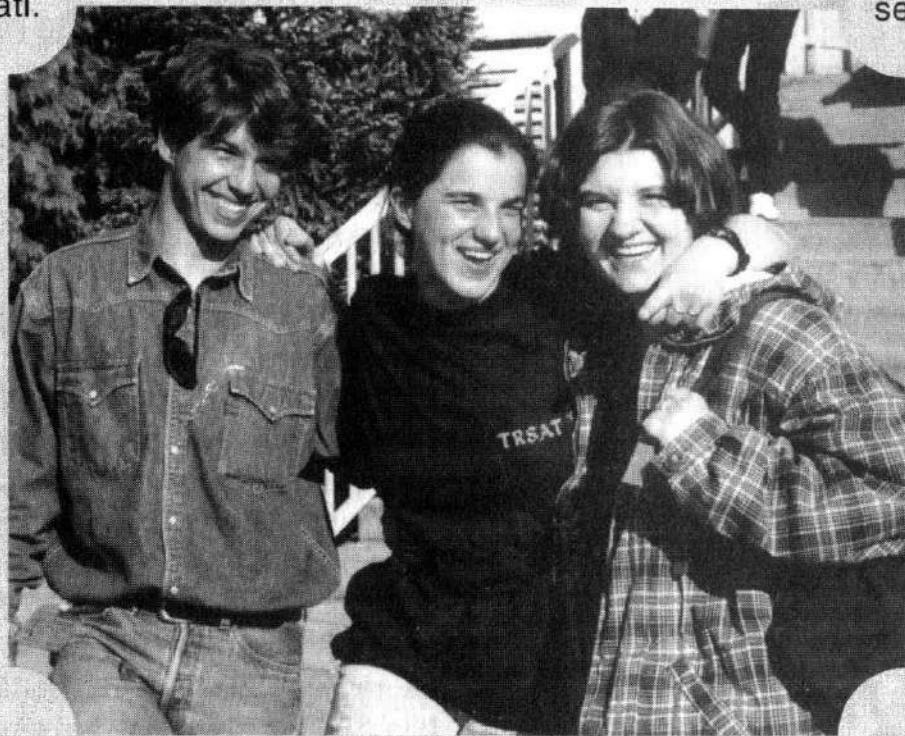
se žele posvetiti životu u takvoj zajednici. To su bogoslovi, budući svećenici, te sestre.

5.) Kako se ti osobno pronalaziš u toj zajednici?

Sad mi je završio novicijat, na Duhove sam imala prve zavjete, i posljednja dva

mjeseca sam u jednoj kući s djevojkama i djecom. Ne mogu reći da imam neki određeni posao jer svi radimo sve. Za mene je veliko otkriće to da se ne osjećam drugačije od tih ovisnika. Meni je možda lakše jer znam od početka što želim slijediti, ali imam iste probleme, iste rane, bolesti, radosti. Ono što ja njima mogu dati nije moje, nego Božje. A ja im mogu dati svoje svjedočanstvo, u tome se pronalazim. Moja je želja da dođem jednom živjeti u zajednici ovdje u Hrvatsku, ali se prepustam da idem gdje god treba, pa i u misije, kao što su npr. četiri kuće u misijama koje imamo za napuštenu djecu u Južnoj Americi.

Zajednica se otvara na ona područja gdje je potrebna. To nisu samo ovisnici, samo djeca, nego i starci, depresivni i ljudi sa svim poteškoćama koje nosi današnji čovjek. To su zapravo sve nedostaci koje

čovjeka dotiču kad je udaljen od Isusa. A kad shvatiš da je Isus smisao tvog života, onda si otkrio puninu življenja.

6.) Možeš li povući paralelu između FRAME i Cenacola?

Osjećam veliku povezanost između onoga što je bilo i onoga što se nastavilo u mome životu i meni osobno. Način života u FRAMI me zapravo pripremio za ono što me poslije čekalo u životu, a i za ono što me još čeka. Tko zna što će još biti, u zajednici sam tek tri godine, tj. u ovome redovničkom pozivu. Svako novo jutro je za mene zapravo otkrivanje. Ponekad mislim da znam što će se dogoditi, a onda se za pola sata to promijeni. No za ovaj odabir u životu uvelike je pomogla FRAMA. Ne smijem zaboraviti svoju obitelj, baku, kumu, ali i FRAMU koja je postala moja druga obitelj, preko nje se moja obitelj proširila sad i na Cenacolo. U tome je najljepše to što se taj krug nikad ne zatvara, nego postaje sve noviji i širi.

Kad sam otišla u Italiju, shvatila sam koliko mi znači Zagreb, Hrvatska. Kad mi dođe teško, uvijek se sjetim marševa i svega ostalog. A posebno mi je bilo dojmljivo kada smo u ljetu 2002. g. nas 20 sestara i 10 bogoslova iz zajednice biciklima putovali 500 km do Asiza. Tada su se u meni probudili svi osjećaji FRAMINIH marševa, a u Porcijunkuli sam kao i nekad zaplakala. Sve sam tada proživiljala ponovno, ali sam tad shvatila da je Cenacolo zapravo nastavak moga života, onoga što je Bog nakon FRAME za mene odabrao. U puno stvari su ta dva oblika života slična, u odnosu s drugima, u iskrenosti, molitvi, ustrajnosti, ravnoteži, u svemu.

7.) Poruka sadašnjim framašima?

Uvijek mi je u srcu ljubav prema svima mladima, a posebno framašima jer se i sama još uvijek osjećam framašicom. Poruka svima nama je da zaista ne gubimo vjeru u život jer toliko je mlađih koji su živjeli u paklu, kako sami kažu, i koji su težili za nečim lijepim, ali su tražili na krivoj strani. Mi koji imamo mogućnost upoznati Isusa koji je živ i koji je strpljiv, koji nam svakoga dana daje priliku da počnemo ispočetka, moramo svoju vjeru posvjedočiti drugima. Uhvatimo se zaista za ono što imamo, na konkretn, živ način, da znamo što želimo kako bismo to mogli prenositi i drugima.

Razgovarali:
Tomislava Kekez i Domagoj Petrić,
Frama Zagreb - Kaptol

predstavljanje

FRAMA KAP'TOL

ili kako staviti 39 imena na papir?

Sve je to započelo prije jedanaest godina na Kaptolu, da budem još točniji 14. prosinca 1992. godine. Skupina mladih predvođena tada mladim fratrima (fra đonijem i fra đanijem) odlučila je pokrenuti

započinje točno, ponavljam točno jer mnogi kasne (nitko nije savršen, pa ni mi), svaki četvrtak u 20:15 sati. Na taj susret dolaze framaši s obećanjima (ima nas čak 51!!!) i dragi nam gosti s drugih Frama

FRAMU po uzoru na slične zajednice mladih u Italiju. Od tada do danas mnoštvo je mladih živjelo svoje franjevaštvo u malenoj prostoriji na prvome katu i u svijetu oko nje. Bilo je tu mnoštvo animatora, svirača, vijećnika, framaša i fratara koji su tu pjevali, molili, smijali se... no, neću pisati o tome što je i kako bilo, već o Frami Kaptol kakva je danas. Neću vam govoriti što to znači biti framaš, živjeti bratstvo, nego ću vam predstaviti famoznu Framu Kaptol kakva zapravo ona jest i koji su to mladi ljudi koji se okupljaju oko svetoga Franje i žele ga zajedno s duhovnim asistentima naslijedovati.

Najvažniji susret na našoj Frami

(Bjelovarčanke, Frukici, Marina, Varaždinci...). Susret započinje večernjom molitvom kao pripravom za izlaganje teme susreta. Susret najčešće vode stariji framaši (Tomi, Slavica, Marko, Luca, Marina...) i uz neizostavnu pomoć našega i vašega duhovnog asistenta fra Milana Krište. Teme su raznolike i uspješnim smatramo one pod kojima barem desetak framaša ostane budno. Rad po grupama koristimo za istraživanje zakutaka svojih moždanih vijuga i donošenje genijalnih zamisli na zadalu temu. Susret završavamo lectiom divinae pod kojim ove godine čitamo Ivanovo evanđelje. Posebna pohvala Valentini, Zvezdani i Aniti koje nas

predstavljanje

svaki put oduševe meditativnom atmosferom.

Susret utorkom u 20:15 sati zamišljen je za sve simpatizere Frame Kaptol, one skroz nove i one koji ponosno kroče našim vrlo zahtjevnim novicijatom. Zadane teme o Franjinom životu obrađuju animatori (Dubravko, Tana, Roko, Jan i Pavle, Josipa...). Letimican pogled na skupinu mlađih ljudi oko sebe otkriva zapanjujuće pojedinosti. Tu se nalaze vrsni gitaristi poput Dode, Lovre, Zvezkija, ili pak divovi od preko 2,03 m (pozdrav Lukil!). Tu možete naći noebične blizance, sjajne pjevace, sveprisutnu Maju, razne grofove i grofice, vrsne teologe, ekologe, pravnike (Morana, Mirjam)... ali svi su oni tu u želji da slijede svetoga Franu i da žive svoje zajedništvo. Pjesma i druženje (postoji neka tajna organizacija koja se odaziva na ime "babinjak") uvijek nas oduševljavaju kao prvi put.

Naša Frama animira misu i klanjanje ponedjeljkom u 18:30 sati. Framaši poput Dube, Zlatka, Igora ili Irene daju sve od sebe da bi i svekoliki puk oduševljeno slavio misu. Fra Rozo nas svaki ponedjeljak ispunji molitvom i meditacijom na klanjanju. Subote kaptolaši odvajaju za davanje drugi-

ma. Tako vođeni karitativnom grupom (Olivera, Petra, Teuta, Eta ...) odlazimo u posjet domu u Dubravi. Igrom, pjesmom i molitvom pokušavamo tim mlađima pokaza-

ti drugačiji pogled od onoga uobičajenoga na Crkvu i vjeru. Ove godine pokrenuli smo akciju skupljanja školske lektire za gimnaziju u Travniku, a nadamo se da ćemo i za ovu korizmu ponovno imati akciju skupljanja paketa za siromašne zagrebačke obitelji. Subotama, također, često posjećujemo druga bratstva, pa smo tako ove godine bili na obećanjima u Karlovcu, Sigetu, Samoboru, Bjelovaru, Osijeku, Varaždinu... Ove godine skupina mlađih framaša predvođena iskusnim izbornikom Krunom odlučila je poraditi i na sportskom životu Frame Kaptol. Zajedno sa sigetskim framašima prijavili smo se na Katoličku malonogometnu ligu i ostavili znatan trag. Odlično pripremljeni i opremljeni (iskopani su iz ormara framini stari dresovi) pokazali smo svoje vrhunsko umijeće i doživjeli niz neugodnih poraza tako da nam samo preostaje ona krilatica da je važno sudjelovati a ne pobijediti, kad se to ionako ne može. Kada se priča o Frami Kaptol, neobilazna su imena estradnih umjetnika poteklih iz naše Frame. Još pamtimmo hitove "Rizge" i nezaboravne glasove našeg Ćire i Jasne. Grupa s najviše izdanih albuma, i to čak tri, svakako su "Tri terora"; ali ih u stopu slijedi

Mladen čiji je hit "Maramice" preveden na više stranih jezika... Živeći svoje franjevaštvo Frama Kaptol već se nekoliko godina povezuje sa ?starijim bratom? Franjevačkim svjetovnim redom. Tako smo i ove godine pomogli u organizaciji međureligijskog susreta ?Duh Asiza?. Već nekoliko godina naša Frama ima predstavnika u mjesnom vijecu FSR-a.

I na zadnjem mjestu nekoliko riječi o "šefici". Veliko je naše veselje bilo kada smo za predsjednicu našeg bratstva izabrali

Vlatku, kao da smo znali koliko će se ona požrtvovno dati na služenje ovoj zajednici. Sretni smo što je imamo, a i ona što ima nas; a i nadamo se da će i dalje uspješno i

anketa

točno sazivati sastanke našeg vijeća.
Ako smo Vam sada bliži i draži, dodite na
Kaptol u utorak u 20:15 sati, mi Vas ondje
željno očekujemo!

Mir i dobro!

Hrvoje

franjina biljčica klara

Vjerujem kako je ova godina sv. Klare svima, kao i meni, puno pomogla da više upoznamo njen život. Oduševljena sam njom jednako kao i sv. Franjom, ali voljela bih kada bi se u skladu, primjerice, s prvim obećanjima, pored proučavanja života sv. Franje, ujedno i nešto više govorilo i o životu sv. Klare, jer ipak je ona utemeljiteljica klarisa, odnosno Drugoga reda.

**Jelena Paradžik,
Frama Borovo Naselje**

Prije svega, moram priznati da nisam toliko mnogo upoznata s Klarinim životom koliko s Franjinim. Klaru nastojim slijediti molitvom. Često se molim Isusu da mi da snage da ga slijedim baš kao i Klara. U

našemu se bratstvu dosta govori o Klarinome životu, predavanjima, skečevima, dijapositivima i sl. To jako, bar meni, pomaže u upoznavanju njezina života i primjeni na život svakoga framaša.

**Ana Oreški,
Frama Koprivnica**

Uvijek kada se sjetim Klare, sjetim se i koliko je ona ljubila druge i kako se davala drugima. Često kada sam potrebna prijateljima, braći, ja sam toliko slaba da im ne mogu pomoći, ali ona koliko god je bila mala, sitna, slaba, nikada nije stavljala sebe na prvo mjesto nego se je davala do kraja, ali baš do kraja svim ljudima oko sebe. Sveta Klara bi nam trebala biti svima uzor jer ona je znala slijediti Isusa i znala ga je ljubiti i to prenosi na ljudi oko sebe. Nadam se da će i ja jednoga dana shvatiti da mi uvijek na prvome mjestu moraju biti ljudi oko mene kao što su to bili i Klari.

**Manuela Foro,
Frama Virovitica**

Na poseban način dojmila me se odlučnost i spremnost kojom je Klara odgovorila na Božji poziv. U težim trenucima u životu uvijek se sjetim kako je ona bila, upravo u teškim trenucima d u g o g o d i š n j e

bolesti, na poseban način bliska s Bogom. I zato mi trebamo prihvati križ i strpljivo ga nositi kroz život jer patnja podnesena iz ljubavi može prosvijetliti sve oko nas.

**Katarina Sušilo,
Frama Požega**

Njena nesebična ljubav prema svima: Bogu, Crkvi, sestrama i braći toliko je čista, intenzivna da fascinira i ne može se objasniti, čak ni razumjeti. Ovaj naš svijet vrti se oko materijalnoga, oko novca. No Klaru, iako je bila imućna, nikad to nije zanimalo. Ona je poticala na siromaštvo jer jedino se tako čistim duhom i tijelom mogla potpuno predati Bogu. Klara, kao takva, puna ljubavi, dobrote, radosti na neki poseban način utječe na ljude i ujedinjuje ih, a na nama, kao zajednici, je da pokušamo slijediti njene misli i njeno srce. Tako ćemo obogatiti sebe ali i učiniti jedan korak naprijed, izvan ovoga svijeta koji guši, da bi dospjeli u nježne ruke našega Stvoritelja.

**Anita Kiš,
Frama Bjelovar**

U osobi sv. Klare najviše mi se sviđa ta njezina jednostavnost, otvorenost i poniznost. U svakome svom trpljenju sačuvala je vedro i radosno lice, bila je umjerena i blaga prema svojim sestrama. Živjela je za ljubav, čija svjetlost je prodirala do dna njezine duše, u kojoj nije više bilo mesta za tamu. Zato sam zahvalna Gospodinu na njezinu primjeru i nadam se da će svaki framaš zaživjeti što bolje njena djela i riječi te tako biti sve sličniji Isusu Kristu.

**Ivančica Sili,
Frama Varaždin**

O svetoj Klari ne znam toliko kao o sv. Franji, ali ako bih trebala istaknuti nešto što me kod nje zadivljuje i nadahnjuje, onda je to njena oduševljenost siromaštvom i spremnost da ga živi u potpunosti, da se odrekne svega, uvijek sretna zbog toga što joj ništa nije bilo potrebno osim Krista. Ona nas svojim primjerom može poučiti da ne pridajemo toliku važnost materijalnom, nego da dublje pogledamo u sebe i oko sebe gdje ćemo naći druga, mnogo vrjednija blaga."

**Vjera Perković,
Frama Trsat**

Recept za dobru zabavu...

Zvoni sat. S obzirom na to da bas nisam puno spav'o, ne mogu se odmah sjetiti koji je danas dan. A onda polako, kako se razbuđujem, shvaćam da je danas nedjelja, dan Gospodnji. I ne samo to. Danas Frama Banova Jaruga daje svoja prva obećanja. Velika stvar za njih. Neki dan smo se dogovorili da će dvanaestak naših framaša otici tamo s dva auta (ovaj nesrazmjer broja sjedala i broja putnika je svojstven framaškim putovanjima, jer u auto stane više framaša nego normalnih ljudi; op. a.). Ja ne vozim baš tako dugo i nemam baš zavidno vozačko iskustvo, usprkos kaznama za krivo parkiranje, al' ipak sam odabran za šofera jer moj brat ima poluvoznu bubu pa čemo s njom pokušati dokučit Banovu.

Sad još da vidim sjećam li se gdje sam se dogovorio s ostalima... Znam da Dunju treba pokupiti pred zgradom, Tugomira i njegovu sestru blizanku Zlatku kod željezničkog kolodvora, a Nedjeljko će nas čekati na izlazu iz sela jer je, kako je noćas bila "noć velikih smuđeva", cijelu noć prosjedio sa stricem u nekome čamcu na kanalu. Maloprije sam od njega dobio poruku. Pecanje nije baš ispalo po planu. Kako je noć odmicala, ispostavilo se da je to bila ustvari noć promrzlih nosova, a da su smuđevi odlučili izostati sa sastanka. Al' svejedno ide s nama. Čekat će nas na dogovorenome mjestu.

Za sad sve ide po planu. Čak sam se i probudio na vrijeme. Al' dobro, naći ću već nekakvu aktivnost prije puta koja će

mi osigurati moje poslovično kašnjenje. Ipak, to se od mene i očekuje.

Veselim se putu. Nikad nisam bio тамо, iako neke od banovačkih framaša pozajem s Trsata. Mislim da je netko od njih čak bio i na Kapitulu. Bit će im drago da se svi skupimo kod njih. Čak mislim da i ne računaju na odaziv koji im se spremi. Koliko znam, očekuju samo nekoliko ljudi iz okolnih mjesta; Frame Medurić i Frame Poljana, a nama i Dugorešanima će se sigurno silno iznenadit.

Naš duhovni asistent ide sa svojim autom. Još sinoć je stavio u gepek gitaru koju svud vuče sa sobom iako je baš ne zna koristiti, a mislim da će ponijeti i zvečke kućne izrade.

Već dugo nisam bio na nekim obećanjima, pa mi se stvarno ide. A tek zakuska, takozvani bratski zalogaj... Vrlo ljupko ime za situaciju u kojoj mnoštvo framaša nasrće na pladnjeve pune narezaka i kolača slagane s mnogo ljubavi.

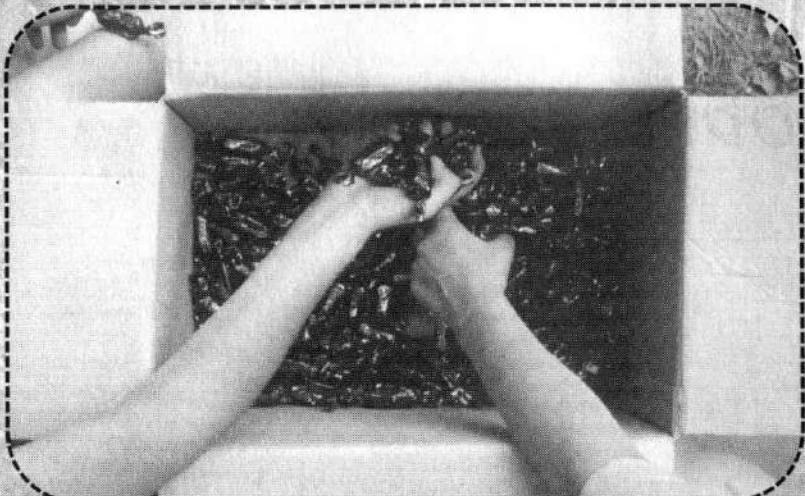
Sve navedeno stvarno zvuči kao recept za dobru zabavu. Idem se spremiti da ne kasnim baš više od očekivanog.

Samo da buba izdrži...

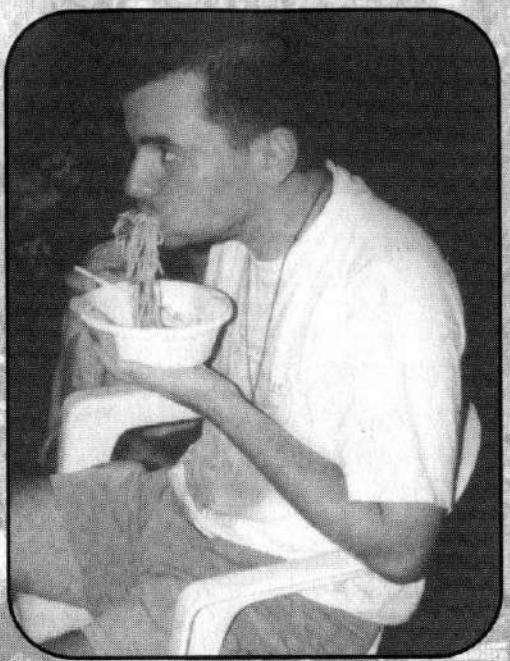
Majko putnika, moli za nas!

b.b.

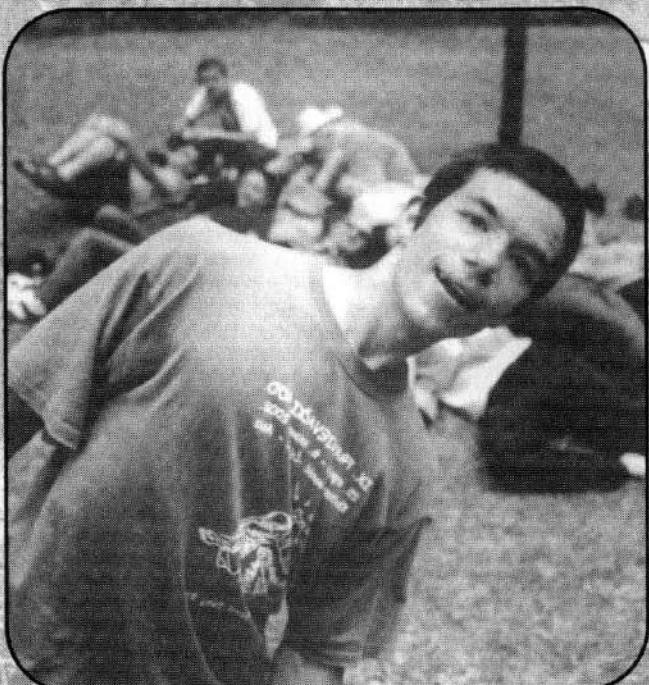
zabava!

S "Marsom" na marš !!!

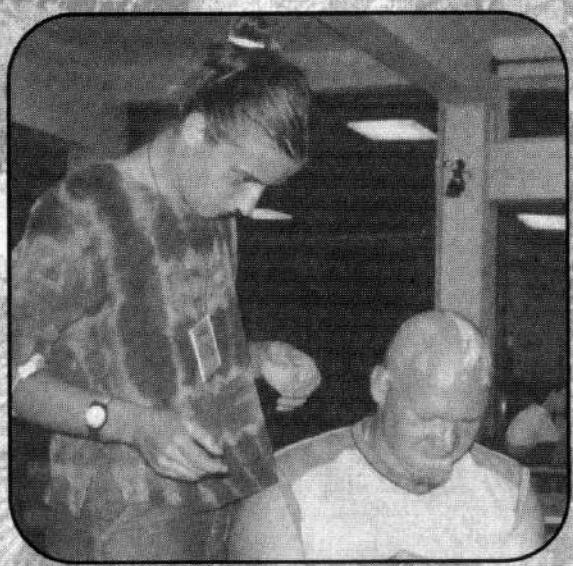
"Još stane!!! Repete?"

Predsjednik - kosi toranj Frame

Brat magarac u akciji...

Za Franju sve !!! Pa i kosu...

'97.

IZJEŠTAJ PREŽIVJELOG SVJEDOKA

Dragi moji framaši!

Zamolila me Tomislava da Vam u ovome broju Vašega lista pokušam dočarati svoje iskustvo FRAME u legendarnoj '97. godini. Ono što se pamti, znate i sami, uglavnom ne slijedi službene podatke; ono na čemu se zasniva to što se pamti uglavnom s učinjnice (bez boje, okusa i mirisa), no dobro dodu kao podsjetnik na sve što se zbivalo, a tek ono što slijedi u stanju je izmamiti osmijeh na lice.

"Učitelju, gdje stanuješ?" Tražeći odgovor na ovo egzistencijalno pitanje za svakoga tko želi tražiti i naći (a posebno ovu skupinu svakako čine framaši), više od 1000 mladih okupilo se od 25. do 27. travnja 1997. godine u svetištu Majke Milosti na Trsatu, na Četvrtome nacionalnom susretu FRAME, posljednjem trsatskom susretu takve važnosti.

Djeco moja, bila su to vremena! "Naravno!" reći će neki, a neki će reći... (nađete li još kojeg preživjelog svjedoka, pitajte ga)

Shvatit ćete jednom, jamčim vam to duuu-gogodišnjim framaškim iskustvom (zadnje četiri godine to iskustvo prenosim na članove FSR-a), što su te godine značile za FRAMU, a što nama "veteranima" znače i dan danas (griju srce, griju, griju!).

G l a v n i događaj u framaškom životu te '97., uostalom, kao i svake prethodne i iduće godine, bio je V. franjevački hod. Hrabro smo k o r a c a l i prema 2000.-toj preko zagorskih brežuljaka, od Klanjca p r e k o

Varaždina do Asiza. To posebno iskustvo teško je sažeti na ovako malo prostora, no, ukratko ga najbolje opisuje redak iz Ps 133: "Gle kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti!" Svaki komentar na specifično framaško zajedništvo suvišan je, a to dobro znaju i framaši XXI. stoljeća, jer neke vrijednosti, kao već spomenuto zajedništvo (taj pojam trebao bi uči u enciklopediju) jednostavno ne nestaju! Zahvalimo još Stjepanu (Stjepan je već ušao u enciklopediju) na zaista čistim bananama i zakoračimo u jesen. Plodna slavonska

ravnica, još nedovoljno oporavljena od rati-
nih razaranja, otvorila je srce framašima
naše provincije, a gostoljubivost je osobito
iskazao grad Osijek jer se od 19. do 21.
rujna u tom "starcu na Dravi" održao V.
duhovni kapitul. Tri stotine pedest-
framaša/ica stopilo se tih dana u jedno srce.
Pronosili smo Božju Ljubav, koju upoznas-
mo i kojoj povjerovasmo, svima koje nam je
Gospodin baš tada odlučio darovati. Naš
nezaboravni (i nezaboravljeni!) fra Smiljan
slavljem euharistije nas je uveo u bit susre-
ta: "Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će
vam se!", a da nitko ne zaboravi te važne
Isusove riječi pobrinula se Frama Virovitica
ispjevavši

varijaciju na
istu temu,
koju još i
danas
pjevaju-
mnoga
framaška
srca. Te
godine bili
su, 25.
listopada, u
Karlobagu
nacionalni
izbori.
Predsjednik:
Dario Brigić.
Nacionalni
duhovni asis-

tent: fra Ivica Jagodić. Svaki komentar suvišan jer su i oni (već spomenuti) pojmovi za enciklopediju.

Važno je još dometnuti da je te legendarne '97. "Tau" počeo izlaziti na nacionalnoj razini i tako nastavio sve do 2001. godine.

Kako zaokružiti ovo malo putovanje u povi-
jest? Vratimo se na pitanje s početka priče.
Odgovor je vazda isti: "Dodi i vidi!" I ostani u
zajedništvu s Ocem i Sinom i Duhom
Svetim i svakim bratom i sestrom! Samo
tako i naša FRAMA može naprijed!

Od srca Vam želim mir i dobro!

Lidija s. Serafina Miler, OFS

Drugo poglavlje:

NAČIN ŽIVOTA

4. Pravilo i život franjevca svjetovnjaka jest ovo: opsluživati Evandelje, Gospodina našega Isusa Krista, slijedeći primjer sv. Franje Asiškoga koji je Krista učinio nadahniteljem i središtem svoga života s Bogom i s ljudima. Krist, dar Očeve ljubavi, put je koji nas vodi k Ocu, istina u koju nas uvodi Duh Sveti i život kojega nam je on došao dati u izobilju. Neka se k tome franjevci svjetovnjaci obvezu da će često čitati Evandelje, prelazeći iz Evandelja u život i iz života u Evandelje.

5. Stoga neka franjevci svjetovnjaci traže u braći, u Svetome pismu i u liturgijskim činima živu i djelotvornu Kristovu osobu. Vjera sv. Franje - koja mu je nala-gala da napiše ove riječi: "Od samoga svevišnjeg Sina Božjega ništa ne vidim na tjelesni način u ovome svijetu osim njegova presvetoga tijela i krvi"- neka im bude nadahnuće i putokaz u njihovu euharistijskom životu.

6. Suukopani i suuskrsti s Kristom po krštenju, koje ih čini živim udovima Crkve i s njom još tješnje povezuje po zavjetovanju, neka postanu svjedoči i oruđe njezina poslanja među ljudima, navještajući Krista životom i rijećima. Nadahnuti sv. Franjom i pozvani da s njime obnavljaju Crkvu, neka gorljivo nastoje živjeti u potpunom zajedništvu s papom, biskupima i svećenicima, gajeći otvoren i povjerljiv dijalog apostolske plodnosti i bogatstva.

7. Kao "pokornička braća i sestre", zbog svoga poziva, a pokretani snažnom silom Evandelja, neka svoj način mišljenja i djelovanja uskladiju s Kristom po potpunoj i savršenoj unutrašnjoj promjeni koju samo

Evandelje naziva imenom "obraćenje", a koje se - zbog ljudske slabosti - danomice mora ostvarivati. Na ovome putu obnove sakrament pomirenja povlašteni je znak Očeva milosrđa i izvor milosti.

8. Kao što je Isus bio pravi Očev klanjatelj, neka tako i oni nastoje da im molitva i razmatranje budu duša života i rada. Neka sudjeluju u sakramentalnome životu Crkve, osobito u Euharistiji; i neka se pridruže liturgijskoj molitvi u jednome od oblika koje je Crkva predložila, proživljavajući na taj način iznova otajstvo Kristova života.

9. Franjo je ljubio neizrecivom ljubavlju Djesticu Mariju, poniznu službenicu Gospodnju, koja je bila spremna na svaku njegovu riječ i poticaje, i proglašio je Zaštitnicom i Odvjetnicom svoje obitelji. Franjevci svjetovnjaci neka joj zasvjedočuju svoju goruću ljubav naslijedovanjem njezine posvemašnje raspoloživosti srca te pouzdanom i sabranom molitvom.

10. Sjedinjeni s otkupiteljskom poslušnosti Isusa, koji je svoju volju položio u Očeve ruke, neka vjerno ispunjavaju dužnosti

pravilo FSR-a

svoga vlastitog staleža u raznolikim životnim okolnostima i neka slijede siromašnoga i raspetoga Krista, priznavajući ga također i u poteškoćama i u progostvima.

11. Krist, pouzdavajući se u Oca, izabrao je za sebe i za svoju Majku siromašan i ponizan život, ali je ipak pažljivo i s ljubavlju cijenio stvorene stvari; neka isto tako i franjevci svjetovnjaci nastoje tražiti u odcjepljenju i u upotrebi ispravan odnos prema zemaljskim dobrima, pojednostavnjujući svoje materijalne potrebe. A onda neka budu svjesni da su po Evandelju upravitelji dobara danih za djecu Božju. Tako neka u duhu "Blaženstava" nastoje da im srce bude čisto od svake težnje i pohlepe za posjeđovanjem i gospodarenjem, jer su kao "putnici i tudinci" na putu u Očevu kuću.

12. Kao svjedoči budućih dobara i zbog zvanja koje su priglili, dužni su sticati čistoću srca, da tako postanu slobodni za ljubav prema Bogu i braći.

13. Kao što Otac u svakome čovjeku gleda lik svoga Sina, Prvorodenoga među mnogom braćom, neka tako i franjevci svjetovnjaci prihvataju sve ljudе poniznom i prijaznom dušom kao dar Gospodnjи i sliku Kristovу. Osjećaj bratstva učinit će da se radosno i spremno izjednačuju sa svim ljudima, osobito s onim najmanjima, kojima će nastojati stvoriti uvjete života dostojne stvorenja koje je Krist otkupio.

14. Pozvani su zajedno sa svim ljudima dobre volje na izgradivanje što bratskijega i evandeoskijega svijeta da bi se ostvarilo Kraljevstvo Božje, svjesni da "svaki onaj koji

ide za Kristom, savršenim čovjekom, i sam postaje više čovjek". Neka stoga s punom odgovornošću obavljaju vlastite dužnosti u kršćanskome duhu služenja.

15. Neka se svjedočenjem svoga humanog života i hrabrim pothvatima, bilo pojedinačnim bilo zajedničkim, uključe u promicanje pravednosti, osobito na području javnoga života, preuzimajući na sebe, u skladu sa svojom vjerom, i stvarne obveze.

16. Rad neka smatraju darom i sudjelovanjem u stvaranju, otkupljenju i služenju ljudskoj zajednici.

17. U obitelji neka žive duhom franjevačkoga mira, u vjernosti i poštivanju života, nastojeći da im to postane znakom svijeta koji je već obnovljen u Kristu. Neka osobito oženjeni, proživljavajući milost sakramenta ženidbe, u svijetu svjedoče ljubav kojom Krist ljubi svoju Crkvu. Jednostavnim i otvorenim kršćanskim odgojem neka misle na poziv svakoga člana, neka radosni sa svojom djecom idu svojim ljudskim i duhovnim putem.

18. Osim toga, neka poštuju i druga stvorenja, živa i neživa, jer "nose pečat Svevišnjega"; i neka se potrude da od napasti zlo[po]rabe [stvorenja] priјedu na franjevačko poimanje sve-općega bratstva.

19. Kao nositelji mira i svjesni da taj mir treba neprestano izgrađivati, neka pomoću dijaloga pronalaze putove jedinstva i bratske slove, pouzdavajući se u nazočnost božanske klice koja je u čovjeku, kao i preobražajnu moć ljubavi i oprاشtanja. Neka kao vjesnici savršena veselja nastoje u svakoj prigodi drugima donositi radost i nadu. Ucijepljeni u Kristovo uskrsnuće, koje daje pravi smisao sestri smrti, neka se smireno pripremaju na konačni susret s Ocem.

"iza rešetaka"

NOSITELJICA

"Tako neka svjetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima." (Mt 5,16)

I uistinu, Klara je bila sjajna po imenu, životom još sjajnija, a po krepotima, najsjajnija; svjedoči nam Celano u životisu, slaveći Oca koji je vidljivo sjao u svem njezinu životu.

S pravom se smijemo pitati od kuda i na koji način je Klara upijala tu svjetlost koja je sjajnošću divotnom blistala kroz nju.

Nije li to ono Svjetlo koje je sinulo u Betlehemu osvijetlivši najprije Franjino srce, a potom i njezino? Jednom obasjana, Klara, premda skrivena s Kristom u Bogu u samoci sv. Damjana, rasipno prosipa sjajnu svjetlost (Božje) milosti na sve ljude i čitav svijet. Klara je od

samih početaka shvatila da ako želi svijetliti i nositi svjetlost svima koje joj dobri Bog u ljubavi daje, mora neprestance crpsti iz izvora onoga koji je za sebe rekao da je Svjetlost svijeta (usp. Iv 9,5). No, isto tako, znala je da svim srcem treba pristati, izgarati, trošiti se, nestajati ... šireći i pronoseći sjaj vječne Mudrosti. Ni Klara nije to uvijek činila s lakoćom i radošću, ali oslanjajući se na siromašnoga Krista, učinila je da njegov sjaj obogati njezin život, i po njoj mnoge druge živote. I zato je zasjala nadmašivo. Zasjala je osvjetljujući cijelu Crkvu a njezin sjaj već stoljećima svjetli. Divnom se pokazala hrabro noseći živu svjetlost - euharistijskoga Isusa - pred Saracene kada su jednom prilikom napali grad Asiz i njezin samostan. Svojim molitvama učinila je da barem na kratko Svjetlost osvijetli njihova srca tamom nevjere i zlom zarobljena. Pouzdavajući se u močnu svjetlost nebeske milosti, Klara je spasila grad. Ona je uvijek vjerovala da je Gospodin njezino vječno svjetlo i da je samo Bog njezin sjaj (usp. Iz 60,19).

Stoga kroz molitvu Klara uranja u Božje sunce i obilno pije, hrani se njegovim sjajem. I sestre svjedoče, kratko iza njezine smrti, o njezinoj postojanoj kontemplaciji i molitvi s koje se vraćala lica blistavija i ljepša nego sunce (usp. PkKI IV,4).

Približimo se i mi na trenutak Klari, sjajnoj svjetlosti, i primimo koju zraku njez-

SVJETLA

ina sjaja da osvijetlimo svoja srca te ljubavlju i toplinom ogrijemo one koji nam prilaze. No, ne zaboravimo izvor - Krista!

Svojim evandeoskim životom Klara nas upućuje na taj izvor samo ostajući neprimjetna i skrivena u moru Božjeg svjetla. Kao svi mi, i Klara je duboko svjesna krhkosti svoje glinene posude i blaga Božje milosti (usp. 2 Kor 4,7), stoga poučava svoju ljubljenu prijateljicu gdje može naći uvijek nove snage:

"Postavi svoj duh pred zrcalo vječnosti, uroni svoju dušu u svjetlo slave, postavi svoje srce u lik božanske biti i preobrazi svu sebe motrenjem u slici njegova božanstva da i sama osjetiš što osjećaju prijatelji kušajuci skrivenu slatkoču, koju je sam Bog od početka čuva za one koji ga ljube." (3 PA 12-14)

Učimo kroz molitvu primati svjetlost i

svijetliti drugima te dopustimo obasjati se svjetлом Božje ljubavi iz srca svakog čovjeka. U iščekivanju Isusa, Svjetla istinskoga (usp. Iv 1,9) budimo radosni i zahvalimo mu što je pronio svjetom sjaj ljubavi i mira na tako čudsan način po vjernoj mu nositeljici svjetla - sv. Klari: "Hvaljen budi, Gospodine moj, zbog siromašne sestre Klare; učinio si je tihom, radišnom i tankočutnom i po njoj tvoje svjetlo sja u našim srcima."

*s. Marija Josipa,
OSC*

DODIR SVETOSTI

Premda ju je mučila i dalje njena bolest te se činilo da je blizu svršetak njena zemaljskoga života, svidjelo se Bogu još odgoditi smrt, kad će je rimska Crkva moći uzvisiti dostojnim počastima. Čuvši da je Klarino zdravlje pogoršano, posjetio ju je Gospodin ostijski, te je nahranio tijelom Gospodnjim, a ostale sestre pobudnim, spasonosnim rijećima. Oca je ponizno u suzama molila da u Kristovo ime preporuci njezinu dušu i duše ostalih siromašnih gospoda, no najviše je molila da joj gospodin papa i kardinali potvrde "povlasticu siromaštva". To je ovaj vjerni podupiratelj Reda obećao, to je i izvršio. Nakon toga pohodio ju je zajedno s kardinalima i papa Inocent IV. Ušao je u samostan, otišao do bolesničke postelje te pružio ruku Klari na poljubac. Ona ju je najzahvalnije prihvatile te s najvećim poštovanjem zatražila da mu poljubi nogu. Odlični je gospodin stavio nogu na klupicu, a ona ju je poljubila, priklonivši s poštovanjem svoje lice. Njezina je smrtna borba potrajala više dana, a u njima je porasla pobožnost puka, te je danomice bila počašćena posjetima kardinala i prelata. "Nekoliko dana prije svoje

smrti, jedne večeri, započe govoriti o Trojstvu i izricati druge riječi o Bogu tako oštroumno da bi ih istom vrlo učeni bili mogli razumjeti." (Postupak XIV 7). Dan nakon blagdana sv. Lovre, izišla je iz tijela ona presveta duša da bude ovjenčana vijencem vječne Ljubavi. Brzo se proširila vijest o Klarinoj smrti, mnoštvo je nagrnulo u Sv. Damjan; sutradan je došao i namjesnik Kristov s kardinalima. "Kad su braća započela moliti pokojnički časoslov, najednom je gospodin papa rekao da se ima moliti časoslov o djevicama, a ne o pokojnima. Čini se da ju je kanonizirao prije nego što joj je sahranjeno tijelo." (4Čel 47-48) U svetom su skupu sudjelovali mnogi kardinali i drugi visoki uzvanici kao i mnoštvo naroda; djevičino je tijelo uz himne i pohvale, glazbu i svečano klicanje, dolično preneseno u crkvu sv. Jurja.

Osamnaestoga listopada 1253. godine, niti dva mjeseca nakon Klarine smrti, poslao je papa Inocent IV. bulu spoletskome biskupu pozivajući ga "da ispita život, obraćenje i način pohodenja gospode Klare, a također i čudesa i sve njihove okolnosti". Postupak je proveden u samostanu Sv. Damjana. Svetost djevičinu proglašio je svečano papa Aleksandar IV. 1255. godine, samo dvije godine nakon njene smrti. U Buli kanonizacije papa piše: "Ona je bila visoki svjećnjak svetosti koji živo blista u šatoru Gospodnjem. Tome najvećem sjaju dohriše privučene i još uvijek hrle vrlo mnoge da na tom svjetlu zapale svoje svjetiljke. Ona je bila prva od siromašnih, voditeljica poniznih, učiteljica čistih, opatica pokornica." (BKI 12-13)

*Prema: G. Montorsi,
"KLARA ASIKA - UČITELJICA ŽIVOTA",
obradio Domagoj Petrić,
Frama Zagreb-Kaptol*

OSIJEK - JUG 2

Mir Vama braćo i sestre u Kristu!

Nakon ponovnog okupljanja Frame 2002. g. zahvaljujući našem duhovnom asistentu fra Ivanu Antunoviću, jedanaest framaša je u subotu 18.10.2003.g. proslavilo svoja prva obećanja u crkvi svete Obitelji. Prije samih obećanja imali smo duhovnu obnovu koju je predvodio naš slavni fra Ivez iz Vukovara. Slavlje obećanja započelo je misom kad su framaši obnovljeni Duhom Svetim izgovarali svoje "Da", obećavajući da će prema primjeru sv. Franje slijediti Krista. Na proslavi obećanja došla nam je u goste Frama Osijek Tvrđa i ovom im se prilikom posebno zahvaljujemo na podršci, a velika podrška bili su i framaši iz bratstava Zagreb-Kaptol, Vukovar, Borovo Naselje, Ilok, Đakovo. Nakon mise osjetila se velika radost među framašima, a pogotovo među nama prvoobećanicima. Nakon svete mise postojali podijeli smo radost u prostorijama našega samostana. Slavlje je bilo lijepo i dugo sve dok se nismo svi skupa radosnih lica oprostili u nadi da ćemo se uskoro vidjeti. Sada svi nastojimo još bolje i primerenije kročiti stopama svetoga Franje da se još više približimo Gospodinu i prenosimo njegove riječi među ljudima oko nas.

Draga braćo i sestre, budite nam svi pozdravljeni i blagoslovljeni. Neka Vas Gospodin čuva i blagoslovi slapom svojih blagoslova i mir Vam svoj podari.

**Kristina Milojević,
Frama Osijek-Jug 2**

KOPRIVNICA

Da, tako je. Zbilo se to 8.11. godine Gospodnje 2003. Mi mлади Frame Koprivnica odlučili smo još jednom stati pred Gospodina i reći mu koliko ga volimo. Dvije framašice, Iva i Martiňa, bile su primljene u Framu, dok su ostali framaši (neki prvi, neki treći put) Gospodinu spremno dali svoja obećanja. Moram vam priznati, nikada u životu nisam osjetila toliku sreću koju mi je Isus svojim pogledima u srcu darivao. Lica svih

nas u tom su trenutku bila uprta u Isusa koji nas je sve s križa i iz hostije promatrao i slao nam zrake svog blagoslova. Bilo je mnogo mladih iz ostalih župa: Čakovec, Varaždin, Kloštar Ivanić, Kaptol, Siget, Virovitica... Tjedan dana prije obećanja, fra Dragec je održao dojmljivu i jedinstvenu duhovnu obnovu, koja nas je sve potaknula da malo bolje razmislimo za što uopće dajemo obećanja, što time želimo postići. No, iz svega toga proizašlo je da smo svi stali pred Boga i rekli mu svoje "Evo me!". Po običaju, nakon samih obećanja, slijedilo je zajedničko okupljanje, klopa i kratak zabavni program. Framaši naše župe zahvaljuju svima koji su došli uveličati taj dugo očekivani dan, fra Dragecu na duhovnoj obnovi, sviračima koji su dali sve od sebe, a najviše se zahvaljujemo onomu u čije smo se ime okupili. Do sljedeći puta lijep pozdrav iz Koprivnice.

**Ana Oreški,
Frama Koprivnica.**

PRIVLAKA

Nedjelja, 16. studenoga, bila je posebna za sve framaše iz Privlake ali i za njihove obitelji i one koji ih okružuju. Naime toga dana za euharistijskog slavlja framaši su izrekli svoja obećanja koja su ujedno prva u tome bratstvu jer nakon duže formacije i framaši iz Privlake su otkrili da je franjevaštvo oblik kojim oni žele živjeti. Svoju radost podijelili su i sa svima okupljenima: svugdje prisutnim fra Milanom, provincijskim duhovnim asistentom; uvijek nemirnim fra Ivezom i vječito nasmiješenim fra Gogijem, te s mnoštvom framaša koji su došli iz Otoka, Iloka, Đakova, Vukovara i Zagreba. Druženje se nastavilo i nakon euharistije. Framaši su još jedanput pokazali svoju kreativnost pripremivši zanimljive igrokaze nakon kojih su se svi počastili slavonskim specijalitetima koji su nezaobilazni dio susreta framaša u tome području naše Provincije. U cijelu atmosferu malo tuge unijela je uspomena na pokojnu predsjednicu Mariju koja se i sama sada sigurno raduje zbog novog koraka kojeg su

vijesti

učinili njeni framaši. Svjesni Marijine blizine Gospodinu framaši su se nastavili zabavljati uz pjesmu i ples kojim su i ispratili svoje goste pokazavši im time želju za što češćim susretima.

POŽEGA

Mir i dobro!

Svima onima koji još ne znaju: Gospodin je podario našoj Provinciji još jednu radost redovničkoga poziva. Njemu se odazvala požeška framašica Iva Lisac koja se krajem rujna, nakon trogodišnjeg rasta u FRAMI,

ohrabrila i "skočila" u klarise koje su je oduševile za Klarinu karizmu i njihov red. Kao i mnogi framaši, Iva ima još uvijek manjih problema s održavanjem tištine dok sve druge službe u zajednici klarisa obavlja s više ili manje uspjeha, ali uvijek u miru i radosti. Jedan od najljepših trenutaka joj je posvjешćivanje Isusove prisutnosti u njenim sestrama što joj svakog dana daje novi zanos življenja po uzoru na sv. Klaru. Kad je proglašene svetom, bit će prva sv. Iva, a na svetoj sličici bit će prikazana sa svijećom u jednoj ruci (da svijetli kao mali plamen i izgori za Krista), čokoladnim likerom u drugoj (da ljudi znaju da i u ovako strogom pozivu Bog ima razumijevanja i za naše sitne želje i radosti, samo ako dolaze iz čista srca koje nadasve želi ljubiti njega) i naravno, s pjesmom na usnama... Zato, dragi framaši, nosite Ivu u molitvama isto kao što ona i druge klarise nose nas u

molitvi.

TRSAT

Rijetke su prilike kad se zajednica iz svakodnevnice, ritma života kojeg je sve teže pratiti, gradske žurbe, može povući u potpunu suprotnost - predivnu prirodu, bogomdanu tišinu i mir prelijepog gorskotatarskog gradića Cabra. Tako je nepuna tri dana 27 trsatskih framaša na duhovnoj obnovi za obećanja koju je predvodio fra Petar Filić nastojalo upoznati bolje Gospodina, sebe i svoje bližnje u zajednici. Provodeći vrijeme u molitvi, slavlju svetih misa i isповijedi, radu po skupinama te predavanjima o prijateljstvu i primjeru, framaši su predvođeni fra Petrom još jednom imali prilike otkriti ljepotu zajedničkoga života, jedinstvenog Božjeg dara svima, a koji se posebno osjeti u životu svakog pojedinog framaša. Boravak u Cabru uljepšale su nam naše domaćice, časne sestre salezijanke, vidljivo oduševljene našim masovnim dolaskom, a to se moglo zamijetiti i na licima stanovnika Cabra, ponajviše onih najmladih.

Dva tjedna nakon toga, još uvijek pod dojmovima duhovne obnove, 34 je framaša i framašica s Trsata, po Marijinu primjeru, Bogu reklo svoje DA na godinu dana, obnovivši na taj način svoja obećanja, a 17 framaša to je učinilo prvi puta. Nazočnost neizostavnoga fra Milana, koji je predvodio svečano misno slavlje, duhovnih asistenata te braće i sestara iz drugih bratstava FRAME, samo su motiv, ali i obaveza više da sve ono što su framaši obećali, u svojoj zajednici, ali i sredini u kojoj žive, to nastoje i živjeti. Gospodin nam bio svima na pomoći!

**Siniša Pucić,
Frama Trsat**

NOVO PROVINCJSKO VIJEŽE

Mir i dobro!

Na nedavnome kapitulu FRAME u Varaždinu, predsjednici mjesnih bratstava naše Provincije birali su među sobom pet framaša koji bi svojim idejama, zauzetošću i služenjem trebali biti primjer svim drugim framašima. U ovome kratkom tekstu probat ćemo vam približiti sve one vrline, i one koje to možda nisu, te sve druge male stvari o našim provincijskim vijećnicima koje niste znali ili se nikada niste usudili pitati ih.

Dakle, započet ćemo s našom budućom doktoricom koja je ujedno i najdalje od Zagreba. Radi se o samozatajnoj, ali sveprisutnoj Ivoni Franjković, devetnaestogodišnjoj djevojci duge smede kose koju nikada nećete čuti da pojačava intenzitet svoga glasa. Tovioče, ona je svojim milim glasom mnoge iznenadila pitanjem: "Kako si se zaljubio u Isusa?" Stoga vam preporučam, nadite brzo odgovor na to pitanje i pomozite našoj Ivoni da upotpuni svoje saznanje o vama.

Ivoni društvo radi Rok Čosić, dečko iz Kozari boka, Frame na istoku Zagreba. Taj kršan momak ne samo da svojim životom već sada gradi živu Crkvu nego će to, kao budući građevinar, možda činiti i po zanimanju. Osim toga, naš Rok poznat je i po neumornome pričanju bajki za laku noć, posebno među djevojkama. A njegove kompjuterske i šarmerske sposobnosti sigurno mogu puno učiniti za naše framaše diljem Provincije.

Nastavljamo s Martom Bogdan, sestra, kćer, brucošica prava, iskusna framašica, prava ovca našeg Pastira, pogotovo svojom kovrčavom, da ne kažem rudlavom kosom. Ova djevojka svojim dugogodišnjim životom u Frami Čakovec obilježila je njen razvoj do najjače Frame u susjednoj nam državi, Međimurju. Marta ima sve predispozicije da bude provincijska vijećnica, i to već drugi put! Pametna je, duhovita, ima iskustva života u zajednici, poznati su joj strani jezici, nesebična je i radosna Božja ovčica, poput sv. Franje.

Naša 'mala Vlatkica' iliti Vlatka Katkić sad je već dugogodišnji inventar Frame Kaptol. No to nipošto ne znači da nam skuplja prašinu! Tovioče, ona je i čisti, doslovno i figurativno. Ova osamnaestogodišnja maturantica možda je nekima poznata s Marša 2002. g. kad je u Kloštar Ivaniću za potrebe skeča dala da joj se odreže 30 cm kose! I to nepro-

fesionalnome frizeru! Doista hrabro! Tako je rezanjem svoje kose pokazala spremnost na novo i drugačije služenje koje sad ima priliku ostvariti i u službi provincijske potpredsjednice.

I naposljetku, provincijski predsjednik ili služitelj bratstva, poznat i po nadimku Džejms (udaraj koliko hoćeš, ali krv neće teći - po njemu su i snimljeni filmovi o Jamesu Bondu). Goran Fruk je veslač koji je svoju blistavu karijeru odbacio zbog FRAME. (Ma nije zbog FRAME, ali i onako mu nije islo.) Sad je veslač Agronomskoga fakulteta gdje studira za diplomiranoga seljaka. Ovaj framaš dio je sigetskog bratstva već pet godina. Ne govori strane jezike, tvrdoglav je, duhovit, pametan, radi i fizičke poslove, ne voli nogomet. Pokušao je svirati gitaru, ali se onda prebacio samo u pjevačke vode te sada čini dio međunarodno poznatog trija "Tri terora" s kojima je izdao jedan CD i dvije kazete.

Dodatni član Provincijskog vijeća koji im daje na težini je Ivan - Ico Mikolić, virovitički framaš koji je ujedno i član Nacionalnoga vijeća FRAME. Također je u glazbenim vodama, svira harmoniku, izvrsno pleše kolo i pjeva. Studira teologiju, u slobodno vrijeme nasmijava ljude. Glumi Radojku verko ili koju drugu ljepoticu hrvatske estrade. Bio bi vrstan atletičar da se nije ipak odlučio potpuno posvetiti pozivu framaša.

Pastirski štap ovoga Provincijskog vijeća već treću godinu za redom u ruci drži fra Milan Krišto. U Isusovim je godinama i najveća ljubav, nakon Isusa i asiških svetaca, su mu coca-cola i slavonska mesna hrana. Fra Robert Perišić već dugo vremena drži ravnotežu Provincije prebivajući u Virovitici.

Evo, ovo je bilo kratko predstavljanje naših provincijskih poslužitelja. Za bilo koju dodatnu informaciju koja vas zanima obratite se slobodno na Provincijsko vijeće. Oni će vam rado odgovoriti na sva vaša pitanja. Samo hrabro!

Ana Fruk,

MOLITVA JEDNOG MAGARCA

Gospodine, zašto sam tako siv?

Niti bijel, niti crn,
nego baš siv!

Ova boja pristaje baš svemu,
fuj, srednja žalost.

Zar nije malko čudnovato,
da sam tako često tvrdoglav?

Ispuhujem čitaj mijeh melankolije
iz sebe,
i zlovolju poput gumenoga kotača
na kolicima.

Sada mi postaje jasno,
zašto rado udaram sa oba svoja kopita,
i ostajem nepomično stajati,
unatoč mnogim psovjkama i udarcima,
pod tim glupim teretima:
sijeno, slama, porculan,
vreće pune bibera,
i sva ta ropotarija...

Uvijek ja! Čak i nedjeljom!
Kao da za mene nedjelje i nema!

E, a uši...
one su oduvijek bile u tvojoj providnosti.
Na kraju krajeva, moje su uši čule sve,
što se događalo u Betlehemu,
ubrzo nakon tvog rođenja.

Nosio sam te na svojim leđima u Egipat,
i tako te spasio od kralja Heroda.

A i kasnije sam te nosio,
sjećaš li se?
Kao kralj si ujehao u Jeruzalem,
na mojim leđima.

No, dobro...
Moj svakodnevni život,
nije po tome postao nimalo lakši.
Pa i ne može se uvijek živjeti,
od zvjezdanih trenutaka.

Ali ti si mi zato darovao dva glasa
koje nitko ne može otpjevati bolje od
mene:

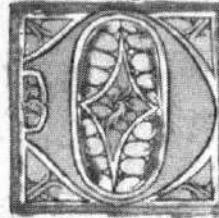
IA...
I samo ih ja mogu odgonetnuti.
Oni znače: In Amore - u ljubavi.

Da, baš tako,
iz ljubavi sam te nosio,
i ti mene,
i unatoč svemu moram priznati,
da mi je to velika utjeha.

Salzburg, 1994.

TRAŽITI. I NAĆI.

Geslo biblijske godine 2003. je: Tražiti. I naći. Upozorio bih odmah na poznatu prispopobu o trgovcu i dragocjenom biseru (usp. Mt 13,45-46). Trgovac traga za lijepim biserjem. I nije riječ o bilo kakvom trgovcu, nego veletrgovcu, jer ako jedan émporos rasproda sve što ima, tada se radi o posebnoj sumi novca. I osim toga važno je poznavati vrijednost biserja koje je ono u ono doba imalo, a što nam napose ocrtava epizoda o Kleopatri. Naime poznata je njezina oklada s Antonijem da će pojesti jelo koje stoji 10 milijuna sestercija: nakon što je rastopila jedan biser svoje naušnice u octu i popila, spriječio ju je sudac da to isto učini i s drugim biserom; ovaj, rasječen poslije njezine smrti na dva dijela, resi uha Venerina kipa u Panteonu (usp. Plinije Stariji, His. nat. 9,119-122). Kako razumjeti ovu prispopobu za svoj vlastiti život? Ako se razumije pod "životom" ljudska egzistencija u svojem problematičnom traženju smisla,

CDas ii. blatt
Hie hebt sich an das buch
 genannt die hymel strafz.

 In himel stws all die menschen
 geen müssen die gen hymel kom
 men wöllen. Ic so vpoerzen das
 der wenig seind die die vñd
 vnd auch darüb wenig gen hñ
 mel kóme. Ols das selber spriche
 vnser herz jm euageliu. Si më
 schen seind geudert. Verste zu
 dem gelaubē. Aber wenig seind
 er welt verste zu dem ewigen lebe. Vñ offentlicher Ma
 thci am. viij. capitul do ic spricht. Geet ein durch die
 enge thür. wasi es ic. ein wepte thür vnd präiter weg
 s do führt in die ewig vñdampnus. vñ ic seind vil die
 den selbigen weg geen. wie ein enge thür vñ ein schma
 ler weg ic. der do führt in das ewig leben. vñnd ic seind
 wenig die in vñdten. Darüb seind ic womit die in vñ
 den nie darumb was ic wenig seind die in rechte suchen
 wasi wir sehen das der mere teyl mit allein der welt
 lichen vnd der leyen sunđ auch der geweþchte mit so gñ
 ten flics tut in den dñngen die die sel berüten vñnd des
 menschen salikept zugehören zu zeitlichem gewin os
 leßplichem nuz. So doch die sel vñseliger teurer vnd
 edler pesser ic. vñnd wirdiger der alles zeitlichs güt. Ja
 halte dem all leychnam. War zu ic der leychna vnd al
 les zeitlichs güt beschaffen worden durch der sel wil
 len vnd ic darumb dem menschen gebé das ic da durch
 ze wegē pring die salikart seiner sel. vnd prauach die
 zu lob vnd zu ere seines schöpfers vñ guträters. Wie
 sehen auch das besorgt einer wer ein weingarten ob
 ein heülin oder ein ander gättlin verliesen dz villepche
 xy. ob ey pfund pfundig wedt ic wie großen fleis tut
 ic das ic das mit veel hech Et gedendkt mit im selber tag
 vñ nacht. ic laufst zu juristen vñ vñsprecher. Et seage

riječ Božja se rada u našemu životu i odražava ga; a ako je naš "život" shvaćen kao bogatstvo smisla koje ispunja našu egzistenciju, tada nam riječ Božja daje život. Zato je naše traženje smisla tako živo opisano i razumljivo jer proizlazi iz svakodnevnoga života u kojemu susrećemo ljude koji traže, kojima je to zapravo posao kao što su margaritarii bili trgovci biserjem nekoć, tako i

danas (npr. u Amsterdamu ili 47. ulica na Manhattanu u New Yorku). I kad nađemo takav biser, tj. kad nađemo smisao života, i sve smo rasprodali da bismo ga stekli i u posjedu smo velike dragocjenosti: mi želimo biti. Može li nam taj biser, taj smisao, dati život? Želi se zapravo pitati u čemu je smisao kraljevstva Božjeg koje je prispopodbljeno svemu ovome ispričanom. Posebna prigoda o kojoj prispopoba govori pogoda slušatelja kao "prigoda" kraljevstva Božjeg u Isusovoj osobi. Ako on po duhu Božjem izgoni đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje (usp. Mt 12,28). I stoga svaki onaj, koji se sa zadovoljstvom upušta u ulogu nalazitelja, morao bi se odmah distancirati od te uloge ako bi htio odustati od "nalaska" Božjega kraljevstva koga je susreo u Isusu. Kako se u to upustiti danas, kako to aktualizirati?

Nalazak iz ovoga ispričanog svijeta prispopobe pojavljuje se u stvarnome svijetu slušatelja "samo" u realnosti Isusove osobe i njegova navještaja. I da Isus "veću vrijednost" bisera, tj. kraljevstva Božjeg koje se događa, ne isplaćuje u gotovini, nego podjeljuje u prispopobi, nije samo njegova smionost, nego i smionost slušatelja. Na njemu je odluka koja stoji uloga cijele dosadašnje egzistencije; ovu odluku olakšava i omogućuje prispopoba, riječ Božja. Radost zbog nalaska znak je spasenja po Isusu, zajedništva s Bogom na koje smo po njemu pozvani, a time se ne izražava ništa drugo nego posljednji smisao našega postojanja u svome potpunom ostvarenju (usp. Mt 13,44; 18,12-14; 25,21.23).

fra Mario Cifrak

"Slava na visinama Bogu,
a na zemlji mir ljudima,
miljenicima njegovim!"

Lk 2,14